

limited

*What happened in
2017
yılında neler oldu?*

*Interview with
Kamiar Maleki
ile röportaj*

*Interview with
Ali Güreli
ile röportaj*

*Interview with
Murat Tabanlıoğlu
ile röportaj*

*Opinions from the
art scene Sanat
sahnesinden görüşler*

ART

unlimited

Bu yıl 12. edisyonu gerçekleşecek olan Contemporary İstanbul'u daha da yakından tanımak üzere kolları sıvadık. Fuar, Türkiye'nin en güçlü sanat fuarı konumunu elinde bulundururken bu gücü nasıl değerlendiriyor? Bu konum beraberinde nasıl sorumluluklar getiriyor? İstanbul'da yoğun bir ilgiyle karşılaşırken uluslararası alanda nasıl bir yer kaplıyor? Merak ettiğimiz bütün soruları aynı yolda yürüyen farklı görüşlere sahip sanat profesyonellerine yönelttik. Kuşkusuz sürekli değişen ülke gündemi, yabancı koleksiyoner ve galericilerin buralara gelmeye çekinmesine sebep olurken, diğer yanda bu sorunun cevabını güncel Türkiye sanatından ötede aramak gerektiği hepimizin malumu oluyor.

Contemporary İstanbul, bu yıl ilk defa Tabanlıoğlu Mimarlık'la gerçekleştireceği mimari işbirliği, Şişli Belediyesi'nin desteğiyle yer vereceği kamusal alan heykel projesi, geçtiğimiz yıl izleyicilerden bir hayli ilgi gören ve bu yıl kitaba dönüşen Collectors' Stories bölümü ve CI Dialogues programıyla oldukça zengin bir içerik oluşturuyor.

Eylül ayı global sanat ortamının en güçlü organizasyonlarından birisi olan İstanbul Bienali'yle başlıyor. Bienal ile aynı tarihlere çekilen fuarlar ve sergilerle birlikte *week full of art* da denen sanat dolu süreç şehri nasıl etkileyecek, hep beraber izleyeceğiz. Hazırladığımız bu fuar özel ekiyle birlikte fuarın dünü, bugünü, çabası ve varlığını; bir araya getirdiğimiz görüşlerle şekillendirmeye çalıştık. Contemporary İstanbul'un hayatlarımıza sanat için açtığı bu kapının izleyicisi, sanatçısı, koleksiyoneri, galericisi açısından iyi bir sezon olmasını, yeni umutları beraberinde getirmesini diliyoruz.

Lars Toprak

We rolled up our sleeves to better get acquainted with Contemporary İstanbul, with its 12th edition taking place this year. How does the fair take advantage of being the most powerful art fair in Turkey? What are the responsibilities brought over by this position? How is the reception on the international arena? We asked all these questions to art professionals walking in the same way, yet with different points of views. While the country's dynamic agenda undoubtedly causes foreign collectors and gallery owners to refrain from coming here, it becomes apparent to all of us that we need to seek for the solution to this problem somewhere beyond Turkish contemporary art.

Contemporary İstanbul offers a rich content with its architectural collaboration with Tabanlıoğlu Architects for the first time this year, the public sculpture park project that will take place with the supports of the Şişli Municipality, Collectors' Stories section that was highly visited last year, turned into a book this year, and the CI Dialogues program.

September starts off with the İstanbul Biennale, one of the strongest organizations in the global art scene. We will all see together how the *week full of art*, with fair, and exhibitions happening at the same time as the Biennale, will affect the city. With this special fair supplement, we tried to observe the yesterday, and the today, the efforts and the presence of the fair with the different opinions that we brought together. We hope that this door in our lives opened by Contemporary İstanbul for arts, will lead to a good season for its viewers, artists, collectors, and gallery owners, and will bring along new hopes.

limited

Yıl/Year: 2 Sayı/Issue: 6
Para ile satılmaz. Bütün yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Unlimited'a aittir. İzinsiz alıntı yapılamaz. *Distributed free of charge. Authors are solely responsible for the content of submitted articles. All rights reserved by Unlimited. Quotations not allowed without permission.*
Yayın sahibi/Owner: Galerist Sanat Galerisi A.Ş.
Meşrutiyet Cad. 67/1 Tepebaşı, Beyoğlu, İstanbul

Genel yayın yönetmeni *Editor-in-chief*
Merve Akar Akgün
İçerik editörü *Content editor* Lars Toprak
Reklam ve proje direktörü *Advertising and project director*
Hülya Kızıllırmak
hulyakizilirmak@unlimitedrag.com
Fotoğraf editörü *Photography editor* Elif Kahveci
İllüstrasyonlar *Illustrations* Tolga Tarhan
Kapak tasarımı *Cover design* Anıl Kılıç
Asistanlar *Assistants* Liana Kuyumcuyan, Ege Kökel

İletişim Adresi *Communication address*
Meşrutiyet Cad. No:67 Kat:1 Beyoğlu
info@unlimitedrag.com
Instagram - Twitter: unlimited_rag
Web: www.unlimitedrag.com
Baskı *Print* UNIPRINT
Basım Sanayi ve Tic. A.Ş. Ömerli Mah.
Hadımköy-İstanbul Cad. No: 159 Hadımköy,
Arnavutköy, İstanbul, Türkiye
0212 798 28 40 - www.apa.com.tr

BAĞLANTI/CONNECTION

5 - 30 Eylül - September 5 - 30

Seren Ceren Asyalı Beyza Boynudelik Gül Ilgaz
Mehmet Kavukçu Işıl Arısoy Kaya Serdal Kesgin
Tansel Türkdöğan Yıldız Doyran

Kürator / Curator : Denizhan Özer

Şişhane Metro İstasyonu / Şişhane Metro Station İTÜ Ayazağa İstasyonu / İTÜ Ayazağa Metro Station

METRO
İSTANBUL

2017

Contemporary Istanbul, 12. yaşını CI Yayınları'nın ilk kitabı olan Collectors' Stories ile kutladı
Contemporary Istanbul celebrated its 12th edition with the first book by CI Publications: Collectors' Stories

Contemporary Istanbul ve Aralık Derneği işbirliğiyle Kilis'te yapılacak ilkokul projesinin temelleri atıldı
The foundation of the primary school project in Kilis was laid with the collaboration of Contemporary Istanbul and Aralık Foundation

CI Istanbul Meets Miami etkinliğiyle Miami Sanat Haftası'nda yer aldı
CI was at the Miami Art Week with the Istanbul Meets Miami event

Contemporary Istanbul 12. yaşını kutlamak için verdiği davetlerde New York, Yeni Delhi, Basel ve Londra'da sanat camiasını bir araya getirdi
Contemporary Istanbul gathered together the art world to celebrate its 12th edition, with events in New York, New Delhi, Basel, and London

Contemporary Istanbul, İsrail Müzesi'nin 2017 Uluslararası Konseyi'ne katıldı
Contemporary Istanbul participated to Israel Museum's 2017 International Council

CI 2017 mimari konsept tasarımından hareketle Sanatçılar Parkı'nda gerçekleştirilecek olan *Beşinci Element* heykel sergisinin küratörü Prof. Hasan Bülent Kahraman oldu
Prof. Hasan Bülent Kahraman has been appointed the curator of the Fifth Element sculpture exhibition that will take place at the Artists' Park following CI 2017's architectural concept design

10 yıldır düzenlenen CI Dialogues bu yıl Hareket temasıyla yola çıkıyor. 'Hareket'e sanatsal bir bakış açısıyla yaklaşan CI Dialogues programı, günlük hayatın temelinde yer alan teknoloji, mimari, mekân ve tasarım konularını işleyecek
The theme of the 10th edition of CI Dialogues is Movement. CI Dialogues program that has a different approach towards 'Movement', will undertake the subjects of technology, architecture, place and design that are at the base of daily life

Contemporary Istanbul ve Tabanlıoğlu Mimarlık, bu yıl fuar alanı tasarımı için işbirliğine girdi
Contemporary Istanbul and Tabanlıoğlu Architects collaborated this year for the design of the fair area this year

Ali Güreli, TÜRSAK tarafından ilk defa verilen Kültür ve Sanata Yüksek Katkı Ödülü'nün sahibi oldu
Ali Güreli was awarded with the Outstanding Contribution to the Arts&Culture Award by the TÜRSAK Foundation

Hayal Pozantı Sanatçı Artist Dirimart

Fuarın geçtiğimiz yıllarda ve 2017 içerisinde düzenlediği etkinliklerin çok olumlu olduğunu düşünüyorum. Dünya çapında kardeş kurumlarla iletişimde olmak, İstanbul'un global sanat haritasındaki yerini daha da sağlamlaştırmak demek. Gerek bilgi alışverişi, gerek paylaşılan değerler her iki tarafı da güçlü kılıyor.

Kendim bir sanat fuarı düzenlemediğim için 'fuarın etkinliklerle gösterdiği çabanın doğru yönde harcanıp harcanmadığı' sorusuna dair uzman görüşü vermem pek mümkün değil. Web sitesinden gördüğüm kadarıyla dünyanın önde gelen sanat merkezlerindeki kurumlar ve kişilerle olumlu bağlantılar kuruluyor. Enerjiler doğru yönde kanaatimce.

Yurt dışındayken nereli olduğum sorulduğunda, Contemporary Istanbul'un bahsi çoğunlukla açılıyor. Son yıllarda İstanbul'da yaşanan olaylardan dolayı insanlar biraz tedirginler elbette ama zamanla bu endişeler de azalacak. Genel olarak insanlar hep olumlu ve heyecanlılar.

I find CI's efforts to be very positive. To be in connection with global sister institutions means to solidify the position of Istanbul in the global art map. Both the shared knowledge and the values make both sides stronger.

I cannot give a proper answer to whether the fair has well spent its efforts with the events that took place as I am not an organizer myself. From my observation on the website, leading institutions and figures are being contacted. I believe the energy is in the right direction.

When I'm abroad, and asked where I am from, someone always mentions Contemporary Istanbul. People are of course perturbed from some unfortunate events in the last few years but this concern will be overridden in time. In general, people are positive and excited.

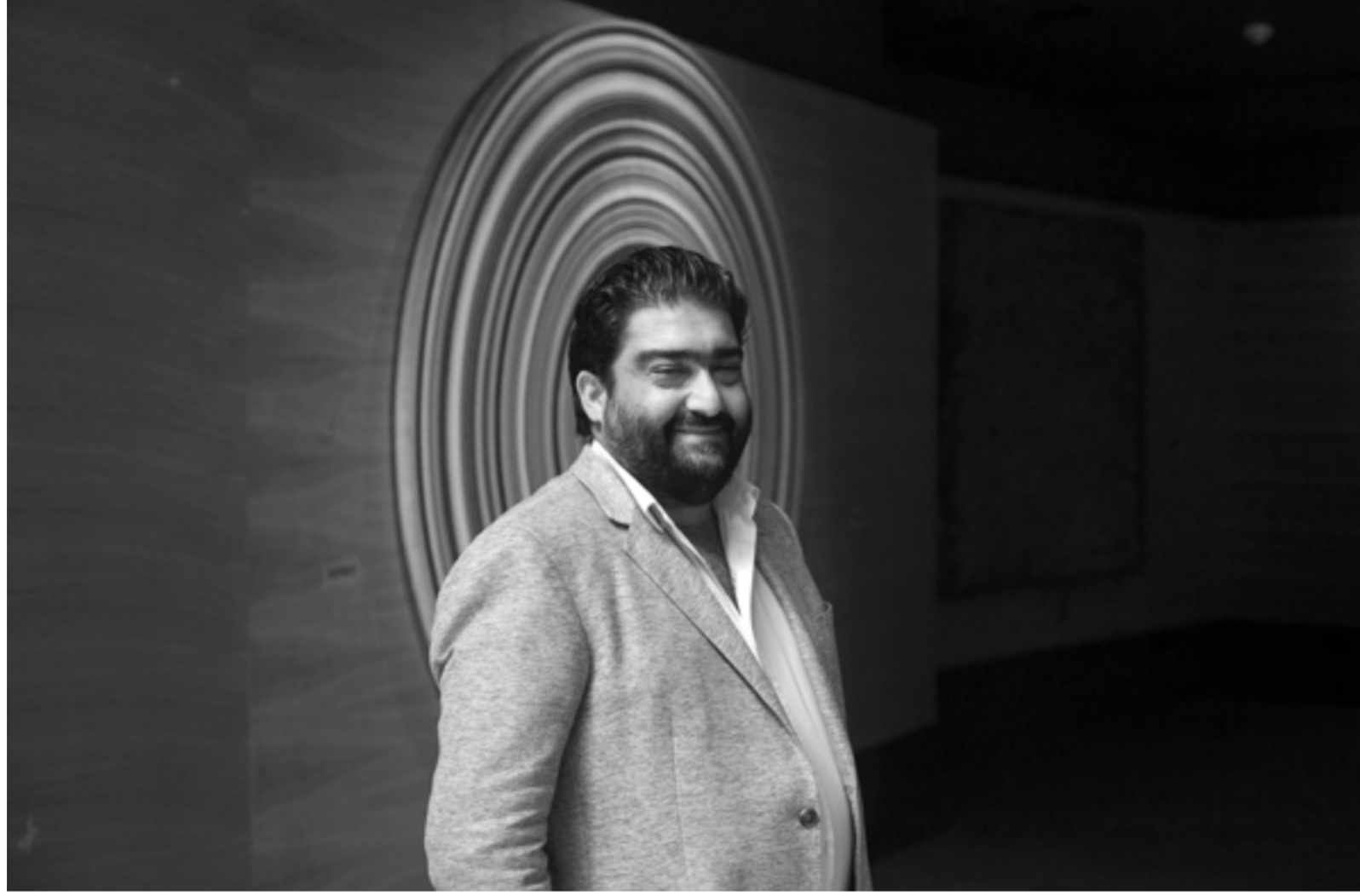
Ayça Telgeren Sanatçı Artist Galerist

Contemporary Istanbul, uluslararası nitelikteki tekil varlığının sorumluluğunu üstlenmeye çalışır görünüyor. Türkiye çağdaş sanatının ekonomik şişkinliğinin önce durup sonra çöküşe geçtiği son dört yıllık süreci düşünürsek ayakta kalan kurumların bu sorumluluğu üstlenmesi kaçınılmaz. Güvenlik endişesinin hissedilir şekilde arttığı bir dönemdeyiz. Bu salt İstanbul'a ait bir sorun olmanın çok ötesine geçti ancak kendi ölçeğimizde bakıldığında, başka fuarların İstanbul piyasasından çekilmesi, birçok sanatçının güvenlik, demokratik ihlaller ve sansürü gerekçe göstererek etkinliklerini iptal etmesi, kapanan sanat kurumları, hükümetin uluslararası kültür fonlarıyla anlaşmalarını iptal etmesi, henüz oluşmamış "pamuk şeker" hacmine sahip yapının varlığını ve itibarını tartışılır hale getirdi. Bugünün zorluklarını bir kenarda tutarsak, cürmünden daha büyük bir etkiye yol açan bu sanal yükselişin gerçek bir bedene dönüşmek adına, verimin niteliğini artırma sorumluluğuna girdiğini görüyoruz. Öznesi yıkım olan kriz zamanlarında, yapıcı eylemler tutarlılıkla yürütülürse, sahici/kalıcı sonuçlara ulaşılabilir.

Fuarın 2017 etkinliklerinin ve genel çabasının doğru yöne ilerlediği konusunda konuşmak için henüz erken ancak güçlendirilmeye çalışılan ayaklara bakılırsa uzun vadeli düşünülmüş hareketler olduğu izlenimi yaratıyor. Fuarın fiziki yapısının yeniden tasarlanması, yönetimindeki yeni işbirlikleri, tüm yıl boyunca yapılan tanıtım çalışmaları, yerli/yabancı koleksiyonerlerin teşvikine yönelik hareketler, koleksiyonların tanıtımı ve bu seneki açılışın İstanbul Bienali'yle denk getirilmesi fuarın sadece kalıcı/görünür olma niyetinin ötesinde, dünya fuarları gibi bir yatırım aracına dönüşme gayesinde olduğuna dair bir izlenim oluşturuyor. Fuarlar itibarlı sanat pazarları. Kurdukları iletişim galeriler ve koleksiyonerlerle, ağırlıklı olarak sanatın ekonomisi üzerinden. Fuarlara bunun dışında bir sorumluluk ithaf etmenin gereği olduğunu düşünmüyorum. Türkiye'de belirgin alanlara yönelen fuarlar da var. TÜYAP senelerdir sanat eğitimi veren okullara ve inisiyatiflere yer ayırır. Mamut Art Project kariyerinin başında, bağımsız sanatçılara kendini gösterme imkanı vermek üzere kurgulanmış. CI, Türkiye sanat piyasasının uluslararası düzlemde iletişimini ve kapladığı yeri artırmayı hedefliyor. Bütün bu yapılar farklı boşlukları doldurmakla birlikte, günün sonundaki amaçları satış yapmak, bunda ayrılanacak bir şey yok. Bu işin öznesi olan sanatçının yaşayıp üretibilmesi için de gereken en basit ihtiyaçların ekonomik bir karşılığı olduğunun farkına varmak lazım. Sanatın ekonomiyle ilişkisini yok saymak gerçekçi olmaz ancak spekülasyonların savurduğu, hisse senedi muamelesi gören bir sanat balonunun da kimseye bir faydası yok. Bu dönem bana, şaşaa vaadinden daha derinde bu işe tutku, samimiyet ve akılla bakanların, birbirine husumet gütmek yerine destekle yaklaşmaları sayesinde bir yerlere gidilebileceği duygusunu veriyor.

It seems like the fair is trying to take on the responsibility on the global scale as a single player. Provided that the Turkish Contemporary Art market balloon has come to a pause four years ago and then went on to a downfall, it is inevitable that the surviving institutions take on this responsibility. We are going through a period with high security concerns. This is obviously beyond being a problem specific to Istanbul or Turkey but looking from our own scale, the exit of other fairs from the Istanbul market, the cancellation of exhibitions, concerts, etc due to reasons like security, violations of democracy, and censorship, the closing of art institutions, the abolition of contracts with international culture funds by the government opened the presence and reputation of an immature structure to discussion. If we set aside the negative side of the period we go through, we observe that in order to turn this artificial rise into a concrete body, CI is taking the responsibility to increase the quality of the output. At crisis times when the destruction is the subject, constructive behavior may yield real/sustainable consequences. I think it is early to provide a realistic answer to that yet looking at the areas that are fortified, they appear to be long-term actions. The redesigning of the physical structure of the fair, new forms of cooperation in the management, yearly promotional activities, actions that incentivize local/foreign collectors, the presentation of the collections and the simultaneous timing with the biennale, seem like actions to turn the fair into an investment vehicle like other world fairs, beyond being an effort to make it more visible. The fairs, which are exclusive art markets, communicate with galleries and collectors over the economy of arts. I don't think that they should take on more responsibility than that. There are other fairs in Turkey that focus on particular areas. TUYAP has been sparing space for schools, universities, and initiatives that provide education in art, and provides visibility in that sense. Mamut Art Project, as you know was designed to allow independent artists to showcase themselves at the start of their careers. CI aims to increase the communication and the coverage area of the Turkish art market in the international arena. While all these structures fill up different wholes, together their ultimate goal is to make sales and there is nothing wrong with that. We need to realize that for the artist as the subject of this area, to live and create, even the most simple needs have economic values. To ignore the relationship of art with the economy is not realistic yet it is also evident that the art balloon treated like a stock certificate does not serve any purpose for anyone. This period makes me feel like we can actually go somewhere with those who approach art with passion, sincerity, and reason rather than those who seek glory, and pose an obstacle to one another with jealousy.

Kamiar Maleki

KAMIAR MALEKI/CONTEMPORARY ISTANBUL DİREKTÖRÜ/PHOTO: ELIF KAHTECI

Contemporary Istanbul direktörü Kamiar Maleki'yle 12. yaşına basan fuarın Türkiye ve bölgedeki etkilerini, dayandığı sınırları inceliyoruz

Genel anlamda fuar hakkında sohbet etmeden, 2017 boyunca gerçekleşen etkinliklerden bahsetmek istiyorum. Sizin Londra'daki etkinliğinizden, İsrail Müzesi'nin 2017 Uluslararası Konseyi'ne birbirinden farklı bir çok organizasyon... Fuarla ilgili olarak bütün bu etkinliklerin sizin için neticeleri nelerdir?

Fuar öncesi farklı şehirlerde etkinlikler düzenlemiş olmak, İstanbul'da başarmaya çalıştığımız şeyi dünyanın farklı noktalarına yaymamıza imkan tanıdı. Yerli koleksiyonerler, müzeler ve sanat müdavimlerine İstanbul'u ve kültürünü anlatmamız için önemli araçlardı. Neticeler şahane görünüyor. Umuyorum bu çabalarımız vesilesiyle uluslararası ziyaretçiler, konseyler ve müze direktörlerinden oluşan geniş bir yelpazeyi burada ağırlayacağız.

Bu sene Contemporary Istanbul tarih olarak öne, Eylül ayına alındı. Böylece İstanbul Bienali'yle eş zamanlı olarak başlayacak. Gördüğümüz kadarıyla, bu sene Eylül ayı İstanbul'da bir çok sergi ve sanat etkinliğinin bir arada bir sanat haftası gibi gerçekleşecek; aynı zamanda bütün kurumlarda sergilerini aynı zamana denk gelecek şekilde planlıyorlar. Fuar bu tarih değişimi ve diğer etkinlikler konusunda ne düşünüyor? Önümüzdeki yıllarda da fuar için Eylül ayı mı seçilecek?

Evet tarihin 14 Eylül'e alınması özellikle İstanbul Bienali'yle aynı tarihe denk getirmek içindi. Amacımız İstanbul için tek ve güçlü bir sanat anı yaratmak ve şehri uluslararası bir sanat merkezi olarak konumlandırmaktı. Bu da yalnızca bu kültür ve kalıtımın belediye, müzeler, galeriler ve kurumlara bir arada ele alınmasıyla mümkün olacaktı. Bienal iki sene bir gerçekleşiyor ve *week full of art* ile her sene, yıl boyu devam eden bir sanat anı yaratmış olacağız. Bir sanat fuarının başarısı, gerçekleştiği şehrin ekonomik yapılanması için hayati önem taşıyor.

Bugün Contemporary Istanbul Türkiye'deki en güçlü sanat fuarı. Organizasyon bu sorumluluğu nasıl taşıyor? Bir de CI'yı İstanbul'daki diğer sanat fuarları ve etkinlikleriyle kıyaslıyorsanız, bir fuar olarak ne kadar geniş bir alana sahipsiniz?

CI yalnızca Türkiye'deki en güçlü sanat fuarı olma kapasitesine sahip değil, aynı za-

manda bölgedeki en iyi fuar olma potansiyeline sahip. Aslında kapasitemiz 125 galeriye müsaade ediyor ancak biz butik kalmak istiyoruz ve bunu 75 galeriyle sınırlandırıyoruz. Amacımız bölgenin ve uluslararası arenanın en iyilerini bir araya getirmek ve bu sene tam da bu anlamda şahane bir galeri seçtik var. Bu sene fuar Eylül ayında İstanbul'da meydana gelecek diğer bütün etkinlikler ve faaliyetlerle "bu da cabası" dedirtecek cinsten ve biz de size getirdiğimiz bütün bu yenilikleri göstermek için sabırsızlanıyoruz.

Önceki senelerde paylaşılan grafiklere bakacak olursak, fuar Türkiyeli sanat izleyicisinden hayli ilgi görüyor. Bu dikkatin bir de maddi boyutu var elbette. Koleksiyoner perspektifinden bakınca Contemporary Istanbul'u bu sanat sahnesinin bir parçası olarak nasıl tanımlarsınız?

Koleksiyonerler her daim fuarlara gitmeyi severler. Sene boyunca en iyi galerilerin sergiledikleri en iyi sanatçılardan bir seçkiyi bir arada görebildikleri yollardan biridir onlar için. CI 17'de gerçekten iyi bir sanat seçkisini, eski ve yeni Türkiyeli koleksiyonerleri için sunmak istiyoruz. Sene boyunca gerçekleşecek CI Dialogues ile koleksiyoner için yardımcı ve eğitici nitelikte tartışma ve konuşmalar sunmayı hedefliyoruz. Bir sanat fuarından çok daha fazlası ve şehrin sene boyunca kültürel manada zenginleşmesi için elimizden geleni yapmak istiyoruz.

Bu sene CI'nin 12. edisyonunu gerçekleştirecek; bu bir etkinlik için önemli bir süre. Fuara katılım ve ilgi nasıl oldu? Bu sene katılacak galeriler konusunda ne söyleyebilirsiniz? Yerli ve uluslararası oranı nasıl?

İstanbul'u bir koleksiyoner ve turist olarak ziyaret etmeyi hep sevmişimdir. Yaklaşık on sene önce burada bir süre yaşadığım için şehirle ayrı bir bağım da var. Bana göre bu seneye kadar fuar daha butik bölgesel bir ölçekte Türkiye'nin en iyilerini sunuyordu ama bu sene 12. edisyonuyla daha büyük bir şeyi başarmak istedi. Victoria Miro, Continua, Vigo, Flowers, Plan B, Mihai Nicodiu, Leila Heller gibi yeni galerilerle çalışıyor olmaktan ve Dirimart, Zilberman, ArtOn, Pi Artworks gibi yerleşmiş kurumlara tekrardan aramızda görmekten dolayı çok memnunuz. Heyecanlı bir fuar olacağına benziyor. Oranımız %60 uluslararası, %40 yerli gibi düşünebiliriz.

"CI yalnızca Türkiye'deki en güçlü sanat fuarı olma kapasitesine değil aynı zamanda bölgedeki en iyi fuar olma potansiyeline de sahip."

"CI does not only have the capability to be the most powerful art fair in Turkey, it also has the ability to be the best in the region."

We observe the effects and the boundaries of the fair in its 12th edition, in Turkey and in the region with Contemporary Istanbul director Kamiar Maleki

Before we speak about the fair from a general perspective, so many events have been organized in 2017. From your event in London to the 2017 International Council of Israel Museum, there were so many different events. What are the outcomes of these events in relation to the fair?

Organizing events in different cities allows us to spread the word of what we are trying to achieve here in Istanbul. It is an important tool to speak to local collectors, museums and art world aficionados to showcase Istanbul and our culture. The outcomes have been fantastic. We will hopefully be getting a huge array of international visitors, councils, and museum directors because of these efforts.

This year, Contemporary Istanbul has been moved back to September to start at the same time with the Istanbul Biennale. As far as I can see, this year in September, so many exhibitions and art events are taking place as some kind of a week full of art in Istanbul, likewise all institutes are planning their exhibitions on that period. How exactly Contemporary Istanbul is planning this situation with the date changing and its exterior effects? Is September going to be on the fair's regular agenda for the upcoming years?

Yes the reason for moving the fair to the 14th of September was to coincide specifically with the Istanbul Biennale. Our intent has been to create one big moment of art for Istanbul and to position the city as an international art hub. This could only be done by collaborating with the Municipality, Museums, Galleries and Institutions to celebrate culture and heritage. The Biennial happens every two years and by creating the Week Full of Art, we will allow ourselves to have a continuous moment of art every year. The success of an art fair is vital for a city's economic constitution.

Contemporary Istanbul is the most powerful art fair in Turkey now. How is the organization carrying this responsibility? And how much space do you have as a fair when you compare Contemporary with other art fairs and events in Istanbul?

CI does not only have the capability to be the most powerful art fair in Turkey, it has also the ability to be the best of the region. As a fair we have the capacity of 125 galleries but we wanted to keep it in a boutique form and continue with 75 galleries. Our aim is to bring in the best of the region and the best internationally and this year we have a fantastic array of galleries to prove that. The Fair has to be the icing of the cake with all the activities and events around Istanbul in September and we very much look forward to showing you the changes we have brought.

If we consider the graphics that have been shared in earlier years, the fair has been drawing so much attention from Turkish art viewers. This attention also has a financial side obviously: how do you see and describe Contemporary Istanbul as a part of this art scene by looking from your perspective as a collector?

Collectors always love to go to fairs. It is one of the ways that they can see a selection of fantastic galleries bring in the best of the programs that they have showcased throughout the year. Throughout CI 17, we want to make great art accessible for Turkish collectors old and new. With CI Dialogues which we will lay out throughout the year with interesting debates and talks, in order to provide educational tools and help the collectors. We are more than just an art fair and we want to help the city thrive culturally throughout the year.

With this year, Contemporary Istanbul is taking place for the 12th year, it's a serious success for an event. How was the participation and attention to the fair? What do you think about the galleries participating this year? What is the proportion between local and international ones?

I have always loved to visit Istanbul as a collector and tourist. Having lived here previously ten years ago I have a close affinity with the city. The fair in itself had in my point of view been a boutique regional fair showcasing the best of Turkey but now in its 12th year we wanted to achieve something bigger. We are very pleased to be working with Victoria Miro, Continua, Vigo, Flowers, Plan B, Mihai Nicodiu, Leila Heller as new galleries exhibiting, and also welcoming back our established galleries such as Dirimart, Zilberman, ArtOn, Pi Artworks. It promises to be an exciting fair. Our proportion 60% international 40% regional.

Daryo Beskinazi, x-ist

"Contemporary Istanbul'un tarihinin öne çekilmesinin pozitif etkisinin yabancı izleyici ve fuara katılım gösterecek yabancı galeriler üzerinden olması umuluyor. Tarihle ilgili değişikliğin ana sebebi bu olduğu için bizi etkileyen kısmı yalnızca daha yoğun bir sezon başlangıcı yapmak yönünde oldu. Contemporary Istanbul'un siyasi ve ekonomik anlamda olumsuz pek çok koşula direniyor olması, İstanbul'un uluslararası sanat rotasında varlığını sürdürmesi açısından çok önemli. Tabii izleyici, koleksiyoner ve galerileri tek bir tarihte İstanbul'da buluşturmanın iyi mi, yoksa yorucu ve dikkat dağıtıcı mı olacağını ancak deneyimledikten sonra öğrenmiş olacağız. Mutlaka geçen yıl yaşanan olumsuz atmosferden kurtulduğumuzu hissettirebileceğimiz, daha canlı bir başlangıç yapmanın faydasını görmeyi umuyoruz."

"Bienal ve Contemporary Istanbul'un aynı tarihlerde gerçekleşiyor olması ve Eylül ayının sezonun ilk sergilerinin gerçekleştiği bir tarih olması tabii ki sadece x-ist'te değil, tüm galerilerde yoğun bir hazırlık dönemine sebep oldu. Biz bu noktada tarihlerle ilgili ufak tefek oynamalar yaparak izleyiciye biraz daha geniş bir zaman dilimi sunmaya çalıştık. Sezonun açılışını küratörlüğünü Işın Önal'un gerçekleştirdiği, Didem Erk'in Ev İmkanız Denen Yerdır sergisiyle yapıyoruz ve açılış tarihini bir hafta öne çekip çakışmaları engellemek için 7 Eylül'e aldık. Aynı zamanda serginin içeriği bakımından uygunluğu sayesinde bienalin komşu etkinlikleri kapsamına aldık."

There is hope that the positive effect of this change in dates will originate from the foreign viewers and participants. Since this is the main reason for the change in dates, what affected us is just the fact that we had to start a busy season. The fact that CI is resisting many political and economical conditions is crucial for Istanbul to sustain its presence in the international art scene. We will experience and observe whether it will be tiresome and distracting to bring the viewers, collectors and galleries at the same dates in Istanbul. We surely hope to make a livelier start where we can show that we got ride of the negative atmosphere from last year.

The fact that the biennale and CI are taking place at the same time and that the first exhibitions of the seasons are starting at the same time in September, caused not just x-ist but all galleries to go through a busy preparation period. At this point we played around with the dates, and tried to provide a wider time period for the viewer. We start the season with Didem Erk's Home is a Place Called Never exhibition curated by Işın Önal, and we pulled the opening dates back to September 7 in order to avoid confusion. We also put it in the context of the biennale's neighboring events seen the subject is very suitable.

Doğa Öktem
Öktem&Aykut Gallery

Fuarın bienal tarihlerinde gerçekleşmesi eleştirilen bir karar fakat ben özellikle İstanbul için bunu gayet doğru buluyorum. Bienal güncel sanat alanında sahip olduğumuz en önemli marka ve hala uluslararası izleyicileri İstanbul'a getirme ihtimalini taşıyan tek etkinlik. Contemporary İstanbul'un da kendini o açılış haftasında göstermek istemesi çok yerinde. Bu Liverpool, Gwangju, hatta belki Sao Paulo'daki diğer organizasyonlar için de geçerli. İzleyicilere bir ziyaret rotası yaratmak gerekiyor. Münster, Kassel, Basel'deki açılışların ardı ardına gelmesinin seyahat etmek için teşvik edici bir yanı var. Sharjah Bienali'ni gezme imkânı Art Dubai'ye gitmenin bir avantajı. İstanbul'da 12 senedir düzenlenen bir güncel sanat fuarı olmak zaten belli bir başarıdır fakat şehrin daha güçlü bir fuara ihtiyacı olduğunu düşünüyorum ve Contemporary İstanbul'un yerel katılımcılar konusunda daha seçici, yurt dışından katılımcılar için de -yerel koleksiyoncuların yardımıyla- daha ikna edici olarak bunu başarmayı denemesi gerektiğini düşünüyorum.

Türkiye hepimiz için gittikçe daha da zor hale geliyor. Dışarıdan belli bir ölçüde takip etmeye çalışan birine ise burası bizim yaşadığımızdan daha korkutucu olarak gözüküyor. Buradaki sanatçılar ve sanat kurumlarının görünürlük adına elbette daha çok çaba sarf etmeleri gerekiyor. Contemporary İstanbul'un da dünyadaki çoğu güncel sanat fuarına göre bir sürü handikapı var. Bir yandan Türkiye için duyulan endişelerin ülkenin sanat alanına karşı farklı bir sempati duyulmasını beraberinde getirdiğini düşünüyorum. Fuarın özellikle uluslararası yönünü geliştirmeye yönelik atacağı ikna edici adımlar hak ettiği takdiri görecekler.

Fuar bağımsız projelere yer verince sırf sanatçıları desteklemekle kalmıyor; izledikleri galerilerin gösterdikleriyle sınırlı koleksiyonculara daha alternatif kurumlara tanışma fırsatı veriyor. Fuar gezerken hissedilen ticaretin artık yorucu-laştığı zamanlarda sanatçı inisiyatiflerini ziyaret etmek aynı zamanda bir soluk alma fırsatı. Galerilerin gözetmeyi tercih edebildiklerinden daha farklı konulara özen göstererek kurgulandıkları için, bu stantlar fuarın genel görünümünü de iyileştiriyor. Umarım koşullar fuarın bundan vazgeçmek zorunda kalmasına yol açmaz.

The change in the dates of the fair has long been criticized but I find it very positive. The biennale is the most important brand we own in the contemporary art scene, and is the only event that can possibly bring international viewers to İstanbul. CI is very right to start during the same time. This is the same for other organizations such as Liverpool, Gwangju, or even Sao Paulo. We must create a visiting route for the viewers. The fact that the openings in Münster, Kassel and Basel happen one after the other will incentivize traveling. To organize a fair for the 12th time in İstanbul is a success in its own, yet I think it needs a stronger one and I believe that CI can achieve this by being more selective in terms of local participants, and more convincing for the international ones –with the help of local collectors-.

Turkey is becoming harder to live in for all of us. For a follower from overseas, what we go through seems even more frightening than it is. The artists, and the art institutions here need to spend more efforts in terms of visibility. CI has many handicaps compared to most contemporary art fair in the world. On one side, I think that the concerns about Turkey, brings along a different kind of sympathy for the art world in the country. The efforts to improve the international side of the fair will definitely pay off.

When the fair provides space for independent projects it doesn't just support them; it also allows collectors that are limited with the galleries they follow to discover more alternative institutions. Going around the fair, when it feels to commercial, visiting the initiatives also provides an area to breathe. Since they are also built by paying attention to other subjects that the galleries can afford to, they also improve the overall look of the fair. I hope the conditions will always allow the fair to continue supporting them.

İnisiyatifler

Initiatives

Contemporary İstanbul'da öne çıkan bölümlerden biri İnisiyatifler bölümü. Her yıl birçok kurum, sanatçı grupları ve inisiyatifleri, bağımsız sanat mekânları ve toplulukları ağırlayan bölüm önceki yıllarda Amber Platform, Space Debris, Halka Sanat Projesi, Unknown ve Signs of Time gibi oluşumlara yer vermişti. Bu oluşumların işleri, fuarın bu bölümünün genel çerçevesini çizebilecek nitelikte. Özetle bu alanda bir müzeyei tanyabilir, bir dernek eğitim programını öğrenebilir, bir genç sanatçıyı keşfedebilir veya bir fon için destek olabilirsiniz. Fuarın desteklediği bu bölüm satış kaygısını üzerinde barındırmadığı için izleyiciye daha özgür ruha sahip bir alan açıyor. Bu yıl ise fuarın bu bölümünde daha çok kurumlar olduğunu görüyoruz.

One of the prominent sections of the fair is the Initiatives. The section that hosts many institutions, artist groups, initiatives, independent art spaces, and communities, received participation from the likes of Amber Platform, Space Debris, Halka Sanat Projesi, Unknown and Signs of Time in previous years. The works of these entities can easily allow drawing the general framework of the fair. In summary, you may get to know a museum, learn about a foundation's education program, discover a new young artist or give support to a fund. This section supported by the fair does not bear the concern for sales therefore allows for a freer space for the viewers. This year we observe more institutions at this section of the fair.

2017 katılımcı listesi
2017 list of participants

Elgiz Müzesi
Baksı Müzesi
Akbank Sanat
Şekerbank
EKAV
Plato Sanat
Mahalla

Contemporary İstanbul 2014, Yaygara – Gezgin Kulübe projesi
Contemporary İstanbul 2014, Yaygara – Traveler Club project

Signs Of Time, Contemporary İstanbul 2015, stant yerleştirme fotoğrafı, Ecem Yüksel, Sena, Burak Ata, Huo Rf, Sabo
Signs Of Time, Contemporary İstanbul 2015, booth installation photo, Ecem Yüksel, Sena, Burak Ata, Huo Rf, Sabo

AmberPlatform, Contemporary İstanbul 2016 yılında kolektiflere ve inisiyatiflere yaptığı çağrı üzerine her kolektif adına bir çiçek gönderilmesini istedi. AmberPlatform'un standında toplanan çiçekler fuardan sonra bir kamusal alana ekildi. Projenin amacı, rant hırsıyla yitirdiğimiz kamusal mekâna, yeşil yaşam alanlarımıza ve çok sesli kültürel alanın imhasına dikkat çekerek kafamızdaki soruları tartışmaya açmaktı.

AmberPlatform asked all collectives and initiatives at the Contemporary İstanbul 2016 to send flowers in the name of each collective. The flowers that were gathered in AmberPlatform's stand were later planted on a public space. The aim of the project was to draw attention to the loss of public space, and green areas, and the demolition of multi-voiced cultural zones, and open the questions in our heads to discussion.

Tankut Aykut
Öktem&Aykut Gallery

Contemporary İstanbul'un İstanbul'da belirleyici ve hatta kural koyucu bir tarafı var. Türkiye'de ve sanat dünyasında 12 yıl kalıcı olmak başlı başına bir başarı gösterge. Öte yandan Contemporary İstanbul'un dünyada birinci sınıf fuarlardan pek çok eksiğinin de bulunduğunu, fakat bulunduğumuz yöredeki tartışmasız en profesyonel fuar olduğunu düşündüğümü de belirtmek isterim. Burada kalıcı olan her model gibi, biraz buralı, biraz uluslararası, biraz alaturka, biraz alafanga, biraz Akdeniz, biraz Ortadoğulu tarafları var. Bütün bunlar benim hoşuma giden, fuara kendimi ve galerimizi ait hissettiren özellikler. Yılda bir kez, fuar çatısı altında, bir seferde pek çok dostu görmek, onlarla kucaklaşmak, laflamak benim büyük bir zenginlik olarak tarif edeceğim imkanlar. Fuar yönetiminin, özellikle Rabia ile Ali Güreli'nin, bütün karakteristik özellikleriyle fuara dahil ve hakim olmaları da fuara bir şahsiyet ve butik bir dokunuş katan, bence çok değerli etkenler.

Türkiye'nin dünyanın mevcut -aşğılık- uluslararası politik vaziyetinde en günahkar ülkelerden biri olduğu aşikar. Temennim, fuar ve bienalin bu kabahat birikimini gölgelemeye hizmet etmemesi yönündedir.

Fuarda bağımsız bir bölümün olması ve inisiyatiflere yer veriyor olmalarını çok olumlu buluyorum. Üstelik Contemporary İstanbul'un, dünyanın belli başlı fuarları arasında bu manada en bonkör organizasyonlardan birini gerçekleştirmesini, burada da daha iyi bilinin hale gelmesini arzu ederim.

CI has an influential, or even regulatory side to it. To sustain its presence in Turkey for 12 years is a success on its own. On the other side, I must say that although it is certainly the most professional fair in the region, it still has a lot missing compared to other fairs in the world. Like every sustainable model here, it has a bit from here, a bit from the international scene, a little bit Turkish, a little bit European, a little Mediterranean, and a little bit Middle Eastern sides. All of these are features that I like, and that make me, and our gallery feel like we belong to this fair. To see many friends, greet them, and chat with them under one roof for once a year is a great opportunity. The contribution and control of the management, especially Rabia and Ali Güreli, who provide a unique characteristic and a boutique touch, are very valuable assets.

It is evident that Turkey is one of the most sinful countries about the current horrible international political situation in the world. I hope that the fair and the biennale will not serve to provide shelter for this sum of delinquencies.

I think it is very positive that the fair spares space for independent initiatives. I would like to make it even more known here that CI is one amongst many in the world that is the most generous in that sense.

Murat Tabanlıoğlu

Bu yıl Contemporary Istanbul'un mimarisi Tabanlıoğlu Mimarlık ile şekilleniyor. Murat Tabanlıoğlu ile fuar mimarisi ve diğer global örnekleri konuştuk

Contemporary Istanbul'un 12. edisyonu sizin mimari desteğiniz ve işbirliğinizle gerçekleşiyor. İstanbullu bir sanat fuarı sizinle nasıl bir forma dönüşecek?

Fuarın küratöryel içeriğinden bağımsız olarak, galeriler için ve ara alanlarda yönlendirmeyi etkinleştirecek, sergileme ve izleme kolaylığı sağlayacak bir yerleşim planı tasarladık. Ali Güreli ve Kamiar Maleki'yle yaptığımız ilk toplantıdan itibaren ortak görüşümüz olarak, uluslararası sanatçı ve eserlerini ağırlayacak bu mekana, İstanbul'a, sergini gerçekleştireceği "yer"e dair bir his kazandırmak arzusu vurgulandı. Yani İstanbul'da olmak tasarımın odak noktası oldu.

Her şeyden önce fuar mimarisi nedir ve radarınızda olan işaret etmek istediğiniz uluslararası örnekleri nelerdir?

Miami ve Basel'de gerçekleşen tasarım ve sanatın birbirleriyle etkileşimini öngören Art Basel ve Design Miami etkinlikleriyle Milano Design Week, Salone del Mobile ilişkisi de benzer biçimde disiplinlinler arası sinerji yaratmak açısından ve gerçekten uluslararası paylaşımın üst noktaları. 2000 yılında Hanover Expo'da Türkiye Pavyonu'nu tasarlamıştık. 2014 Venedik Biennialinde, Arsenale'de yer alan Türkiye Pavyonunda *Hafıza Mekanları* başlıklı Türkiye'nin ilk katılımı olan mimarlık sergisinin kütatörlüğünü takiben Ekim 2015-Ocak 2016 tarihleri arasında ise, Europalia kapsamında, *Port City Talks. Istanbul. Antwerp* sergisini Anvers, Belçikada gerçekleştirdik. Geçen yıl Art Basel/ Design Miami için bizim tasarladığımız *Collectors Lounge* bu küresel tasarım ve sanat ortamında mimarinin öncelikli bir girdi olarak kabul edilmesiyile ilgili. Her yıl farklı ülkelerden mimarları davet ettikleri bu alanın ötesinde, sergilenen eserleri destekleyen ve güçlendiren bir çevresel etki mimari katkı ile sağlanıyor. Hatta mimari tasarım armonisi ve özgünlüğüyle en çok ilgi uyandıran temel unsurlardan.

Çıkış noktanız izleyicinin algısına ve katılımcı galerilerin kullanıma yönelik mi olacak yoksa başka değişkenler var mıdır? Hazırlık sürecinizi ve mekanın bir fuara elverişli olup olmadığını farklı bir bakış açısı olarak sizden dinlemek eğitici olacaktır. Bu durum izleyici olarak bizleri de yönlendirebilir.

İzleyici algısı ve kullanım kolaylığı sağlama prensibinin yanı sıra tematik bir yaklaşım tercih ettik. Daha önceki düzenlemelerde alt kat/üst kat polemliği vardı, iki kotun birlikte işlemlerini sağlayacak daha doğal, akışkan bir bağlantı kurularak ve mimari süreklilik sağlanarak sergileme kurgusuna yeni bir yorum getirdik. Tasarımda iç mekan ile dış alan arasındaki ahenk, galeriler arasında kalan boş alanları ve sergi ünitelerini birbirine bağlayan yollarda fizikselleşerek ifade ediyor; tüm alanı kaplayan yeşil zeminin kesintisiz bir uzantısı olarak, farklılaşan boyut ve yüksekliklerde üretilen geometrik formlar, özellikle oturma ve dinlenme amacına hizmet edecek şekilde, çok amaçlı kullanılmak üzere tasarlandı. Bu alanda, doğada olduğu gibi bir süreklilik sağlanıyor, ancak tasarım, insan yapımı bir ortam kurulduğu ifadesini özellikle vurguluyor.

Ortak kullanılan yeşil alanlar ne kadar fazla insana açılsın o kadar çok farklılık barındırıyor, farklı konumlardan insanları bir araya getirme potansiyeli taşıyor. Yaşayanlarda anlayış ve huzur duygusunu arttırırken sanatın özgülleştirici potansiyelini de teşvik ediyor. Yapay olarak düzenlenmiş sergi iç mekanı, bu yıl aynı zamanda, etkinlik sırasında açık havada heykellerin sergileneneği sergi merkezine bitişik parkın bir uzantısı olarak ele alınıyor; hem iç-dış ilişkisinde bir devamlılık sağlanıyor hem de Maçka Parkı bağlantısıyla güncel ve reel bir kent ilişkisi kuruluyor.

Tabanlıoğlu Mimarlık İstanbul merkezli uluslararası bir ofis. Bu tür işbirlikleri izleyici olarak algımıza hitap etse de kentin bir yandan devam eden ve sürekli yenilenen bir hali var. Siz fuar için çalışmalarınızı sürdürürken İstanbul'un içinde (süründüğü) kentsel dönüşüm sizde nasıl bir yankı buluyor? Hem fuar için gerçekleştirdiğiniz projelerin çıkışını hem de kentsel dönüşümü bitmeyen İstanbul'u son yıllarda nasıl tanımlıyorsunuz?

Özellikle açık havada yer alan kamusal alanlara vurguyla CI 2017'nin iç mekan tasarımı, bir kent parkı çeşitlemesi olarak, ancak kesinlikle bir park temsili ya da taklidi olmadan gerçekleştirildi. Sergi mekanının "tasarı bir topografya"ya dönüştürülmesi aynı zamanda yerel kaynakları ve ihtiyaçları vurgulamayı amaçlıyor.

İstanbul'un doğal, sosyal ve estetik değerlerinden biri olan Maçka Parkı'na yakınlığı bu temanın yüzeye çıkmasında ister istemez etkin oldu. Yeşil ve sanat, özellikle kent yaşamında varoluşumuzu destekleyen öğeler, bir arada olmaları, en azından ilham verici olmak bağlamında, anlamlı.

İstanbul yüzyıllardır bir önceki kültürün üzerine inşa edilmiş kadim bir kent. 21. yüzyılın da bir katman olarak bu derin yapılanma eklenmesi kaçınılmaz. Her yeni ek çağına ait değerleri taşımaları, yani içinde yaşadığımız dönemim imkanlarını en sağlıklı şekilde kent yapısına taşırken geçmişin izlerini bugünün ihtiyaç ve imkanlarıyla birlikte daha iyi, yaşamı daha kolaylaştırıcı ve sağlam bir altyapıyla hemhal olacak şekilde planlamalı ve gerçekleştirmeli. Bu daha çok yeşil, daha kolay ulaşım ve erişim, eşit paylaşım demek, ve tek koşulu kısa, orta ve uzun vadede işleyecek, çok katmanlı ve geniş bir masterplan kurgusu ile; disiplinler arası ortak bir çalışmayla mümkün, yoksa tek tek iyi binalar yapmak bir kenti kent yapmaya yetmez.

MURAT TABANLIOĞLU, FOTOGRAF: PHOTO-ELIF SİMGE FETTAHOĞLU

This year Contemporary Istanbul's architecture is shaped by Tabanlıoğlu Architects. We spoke to Murat Tabanlıoğlu about the fair's architecture and other global examples

The 12th edition of Contemporary Istanbul is taking place with your architectural support and collaboration. What will this art fair from Istanbul turn into with your contribution?

We designed a layout plan, independently from the fair's curatorial content, to provide ease of exhibition and viewing as well as orientation in the gallery spaces and the areas in between. Ever since the first meeting we had with Ali Güreli and Kamiar Maleki, the wish to give a feeling of Istanbul, of the "place" where the exhibition will take place, to the fair space where international artists and their works will be hosted, was underlined. So being in Istanbul was the focus point of the design.

First of all, what is fair architecture and what were the international examples on your radar?

Art Basel and the Design Miami events foreseeing the interaction amongst design and art taking place in Miami and Basel, as well as the relationship between Milano Design Week and Salone del Mobile which similarly creates a synergy in between different disciplines are really the ultimate levels of international sharing.

In the year 2000, we designed the Turkish Pavillion at Hanover Expo. Following the curatorial work of the architecture exhibition entitled *Places of Memory* at the Turkish Pavillion located in Arsenale at the 2014 Venice Biennale with Turkey participating for the first time, we undertook the *Port City Talks, Istanbul. Antwerp* exhibition in the context of Europalia between October 2015 and January 2016. Collectors' Lounge that we designed for Art Basel/ Design Miami last year is about architecture being acknowledged as a primary input in the global design and art scene. Even beyond this space designed by architects from different countries invited every year, the environmental impact that supports and strengthens the exhibited works, is truly gained by the architectural contribution. Architectural design is actually one of the fundamental elements that arouse interest with design harmony and authenticity.

Will your point of origin be aimed at the perception of the viewers and the use of the participating galleries or are there other variables? It would be educative to hear from you about your preparation and whether the space is actually suitable for a fair. This can orient us as viewers as well.

We preferred a thematic approach along with the principle of the viewers' perception and the ease of use. In the previous settings there were polemics about upper/lower floors, so we brought a new interpretation for exhibition and an architectural continuity by setting up a more natural and fluid connection that would allow the two floors to co-function. The harmony between the interior, and the exterior in design, is expressed on the paths connecting the empty space in between the galleries and the exhibiting units by becoming a physical element; the geometric forms in different dimensions and heights as a continuous extension of the green floor covering the whole area, were designed to serve the purpose of sitting and resting. In this area, there is continuity just like in nature, yet the design especially stresses the expression of a man-made space.

The common green areas harbor as much difference as the number of people they open up to, and carry the potential to bring together people from different positions. By increasing the sense of understanding and peace, it also encourages the liberating potential of art. The artificially arranged interior exhibition space is undertaken this year as an extension of the neighboring park where an open-air sculpture exhibition will take place; so a continuity of the interior-exterior relationship is achieved and an actual real urban relationship is established with the connection to Maçka Park.

Tabanlıoğlu Architects is an Istanbul based international office. Although these kinds of collaborations appeal to us as viewers, the city is on constant regeneration. How do the urban regeneration projects echo in you while you keep working for the fair? How would you define the output of the project you undertook for the fair and Istanbul, which hasn't stopped being regenerated since years?

The interior of CI 2017 has been designed with an emphasis on the open-air public space, as a variation of an urban park, and certainly not as a representation or imitation of another park. The transformation of the exhibition space into a designed topography aims to emphasize the local resources and the needs at the same time.

The closeness of the exhibition space to Maçka Park, as one of Istanbul's natural, social and aesthetical values was influential in the surfacing of this theme. Green and art are elements that support our existence especially in urban life; their togetherness is meaningful in the context of being influential.

Istanbul is an ancient city that has been built on top of a previous city since centuries. It is inevitable that the 21st century be added on this deep structure as a new layer. Each new addition should carry the values of its time; it should carry forward the possibilities of the era we live in, in the finest way to the urban structure, while it should plan the traces of the past with the needs and possibilities of today in a way to make life easier and be incorporated to a solid infrastructure. This means more green, easier transportation and access, and equal sharing; the only condition is create a multi layered and wide masterplan that will be structured in the short, mid, and long run obtained by an interdisciplinary study. Otherwise good buildings will never be enough on their own to make a real city.

Melis Terzioğlu
Sanat danışmanı
Art consultant

“

Sanat dünyasının parçası olan çoğu kişi Eylül ayını merak ve heyecanla bekliyor. İstanbul Bienniali dünyanın en iyi 10 bienniali arasında listelenen, her kesimin izleyicinin sahip çıkması gereken çok önemli ve çok değerli bir etkinlik. Biennialin yaydığı pozitif enerji doğal olarak daha ticari mecraları da etkiliyor. ArtInternational'in son edisyonu da bienalle eş zamanlı gerçekleşmişti ve bu onlar açısından çok da iyi olmadı gibi, sanat algısı anlamında "genç" ya da "tecrübesiz" diyebileceğimiz izleyicilerin bir kısmında kafa karışıklığına neden olmuştu. Bir sürü insan, bienniali gezdiğini düşünerek aslında fuarı ziyaret etmişti. Contemporary Istanbul için bu eşzamanlılık ne sonuçlar doğuracak hep beraber göreceğiz. Diğer taraftan Türkiye'nin güncel durumunu göz önüne aldığımızda, sürdürülebilir olan ya da sürdürülmeye çalışılan her türlü sanatsal girişimin bir artı değer taşıdığını unutmamak lazım. İçinde bulunduğumuz eko-sistemin sağlıklı gelişmesi ve sürekliliği için, Eylül'de 12. edisyonu gerçekleştirecek CI'nın başarılı bir fuar olması tam da bu nedenden ötürü önem taşıyor.

Hem katılımcılarını hem de ziyaretçi ve alıcılarını göz önünde bulundurursak Contemporary Istanbul hala lokal bir fuar. Global ortamda güçlü bir oyuncu olabilmesi ve varlık gösterebilmesi için iyi kalitede daha çok yabancı galerinin katılımını sağlaması gerektiği gibi yabancı alıcının da ilgisini çekmesi lazım. Sonuçta galeriler satışlarından memnun kaldıkları ve yeni kitlelere ulaşabildikleri sürece fuara tekrar tekrar katılmayı arzu ederler. Her ne kadar ticari oluşumlar olsalar da, Türkiye gibi sanat bilinci ve bilgisi hala "genç" ve tam da oluşmamış ülkelerde, fuarların satıştan öte misyonları da olmak zorunda. Unutmamak lazım ki, çok büyük bir izleyici kitlesinin yıl boyunca ziyaret ettiği yegane sanatsal etkinlik maalesef sadece Contemporary Istanbul ile sınırlı kalıyor; dolayısıyla sanata dair yegane edinimlerini ya da öğrenimlerini fuar aracılığıyla yapıyorlar. O nedenle katılan galerilerin iyi olması ve kalitesi yüksek eserler getirmeleri çok önemli ki, kermes ortamından öteye geçilebilsin ve gerçek anlamda uluslararası gücü ve görünürlüğü olan bir fuar ortaya çıksın.

Bahsedilen çağdaş sanat balonu hepimizin beklediği gibi, nihayet 2013'te patladı. O tarihe kadar hızlıca oluşmuş kör topal bir piyasa vardıysa -ki gerçek anlamda ne kadar vardı o da şüphe götürür- o da yerle bir oldu. Burada hata, sanat alımlarını piyasa "mantığı" güderek yapanlarda ve eserleri yine aynı mantık doğrultusunda tam da bu kitleyi hedefleyip pazarlayarak satış yapanlarda. Körlere ve sağırılar birbirini ağırladı. Sanata borsa muamelesi yapan çoğu kişi zarar gördü. Diğer yanda ise bilgiyi kendine kılavuz alan, kendi içindeki bireysel sesi keşfetmeye çalışan, yaptığı alımın sanatçıya ve galeriye, kısacası sisteme nasıl faydaları olduğunun bilincinde olan ve sanatı gerçekten severek alım yapan hiç kimseden piyasanın çökmüş olmasına dair ciddi bir yakınma duymadım.

Bu iki zıt kutup yaklaşımdan çıkarılacak ve herkeşe ılık tutacak ciddi dersler kesinlikle var. Böylelikle yukarıda bahsi geçen tarihlerden itibaren herkesin diline pelesenk olmuş "yatırım için sanat" kavramının, aslında olması gereken kavramlara evrileceğini umuyorum.

Most of us from the art world can't wait for September to come. The Istanbul Biennale is a very important and valuable event that viewers from different perspectives should appreciate, and one that is listed in the top 10 best biennales in the world. The positive energy of the biennale naturally affects the commercial side. The last edition of ArtInternational had happened in parallel to the biennale as well and this was not very beneficial for them, and had caused trouble in the minds of 'young' and 'untrained' viewers in terms of art perception. Many had visited the fair thinking that they were visiting the biennale. We will see how the outcome will be for CI. On the other side, looking at the current climate in Turkey, we should not forget that every artistic endeavor undertaken is of great value. For the healthy development and sustainability of the eco-system we are in, the success of the 12th edition of CI carries a great importance in this sense.

Contemporary Istanbul is still a local fair seen its viewers and the buyers. In order for CI to be a strong global player and show presence in the world there is need for good foreign galleries to participate and also foreign collectors to make purchases. In the end, galleries will want to come back year after year as much as they are satisfied with the sales and are able to read new audiences. Although fairs are commercial entities, for countries like Turkey where the perception and the knowledge of art is still "young" and not established, there is still need for them to have missions further than just sales. We should not forget that for a wide audience CI is the only art event they attend throughout the year. The fair is therefore the only medium for them to acquire or learn about art. Therefore it is highly crucial for good galleries to come in and showcase high quality works in order to go beyond the look of a local bazaar, and become an internationally powerful, and visible fair.

The contemporary art balloon exploded finally in 2013 as expected. If there was a market until then that had developed too fast -and I am not sure about the market in reality- it collapsed. Here those who make their purchasing with a market mind, and those who market, and sell for this target audience are to blame. The blind led the blind. Those who treated art as stock were in serious loss. On the other hand, I haven't heard any complaints from anyone who were guided by knowledge, tried to discover their inner voice, who were aware of the benefits of the purchase to the artist and the gallery or the system in general and who really purchased art because they loved it.

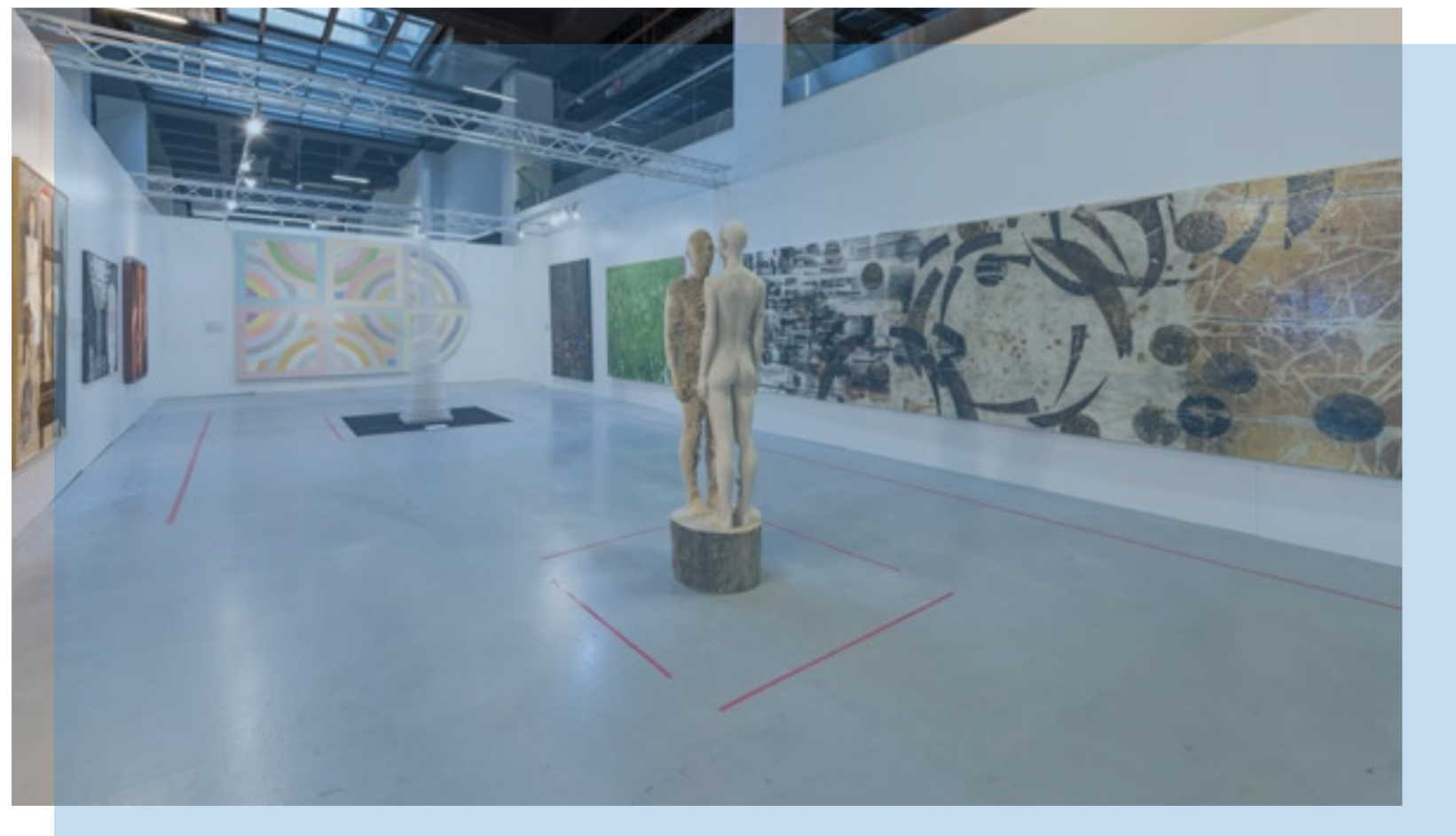
There are definitely lessons to take from these two opposite poles that will shed light for everyone. I therefore hope that the concept of "art for investment" that dates to those times mentioned above will eventually evolve into what it should actually become.

Collectors' Stories kitaba dönüşüyor

Collectors' Stories becomes a book

Geçtiğimiz yıl ilk edisyonu gerçekleşen Collectors' Stories bu yıl karşımıza arşivlik bir kitap olarak çıkıyor. Önümüzdeki yıl tekrar gerçekleştirilmesi planlanan bölümünün etkisini, aldığımız görüşlerle belirlemeye çalışırken sergi üzerinden ortaya çıkan kitabın hangi sanatçıları ağırladığını hatırlamak istedik

With the first edition taking place last year, Collectors' Story greets us this year in the form of a book. Trying to determine the effects of this section to take place again next year, with reviews we gathered, we wanted to recall the artists who were hosted in the book that came out of this exhibition

Geçtiğimiz yıl Türkiye'nin önde gelen 60 çağdaş sanat koleksiyonundan 120 sanat eserini bir araya geldi. CI'un bir projesi olarak hayata geçen bu sergi *Collectors' Stories* adını aldı. En son Marc Olivier Wahler tarafından küratörlüğü yürütülen bölüm, Ali Dinçkök Koleksiyonu, Berrak-Nezih Barut Koleksiyonu, Banu-Hakan Çarmıklı Koleksiyonu, Demet-Cengiz Çetindoğan Koleksiyonu, Oya-Bülent Eczacıbaşı Koleksiyonu, Sevda-Can Elgiz Koleksiyonu, Nesrin Esirtgen Koleksiyonu, Ayşegül-Ömer Özyürek Koleksiyonu, Ağah Uğur Koleksiyonu, Ayşe Umur Koleksiyonu, Murat Ülker Koleksiyonu gibi Türkiye'nin önemli koleksiyonlarını bir araya getirip kamuya açarak çok ciddi bir misyon yükledi. Bu yıl *Collectors' Stories* CI yayınları tarafından bir kitap haline dönüştürüldü. Ön lansmanı gerçekleştirilen kitap, Contemporary Istanbul ile eşzamanlı olarak fuar esnasında da tanıtılıyor olacak.

Serginin varlığı ilk başta izleyicide, bir sanat fuarında neden satış olmayan bir alan olur sorusunu ortaya çıkartabilir. Bu soru fuarın maddi varlığıyla belirsede aslında cevap koleksiyoner hikayesi başlığında yatıyor. Sorunları bitmeyen Ortadoğu'da nasıl sanat koleksiyonu yapılır? Türkiye de müze varlığı ve sanat kurumları yeterli değilken, devletin kültür politikası anlaşılır halde değilken, özel koleksiyonlar da özel olduğu için aslında hangi noktada olduğumuz muğlak. İzleyicinin ilgisinin yoğunluğu ise buralı koleksiyonerlerin vizyonu ile doğru orantılı. Geçtiğimiz yıl gerçekleşen *Collectors' Stories* sayesinde izleyici özel koleksiyonların arşivlerinden Robert Rauschenberg, Anton Henning, Frank Stella, Gerhard Richter, Tony Cragg, Julian Schanabel, Marc Quinn, Mentalklinik, Halil Altındere, Basim Magdy gibi gibi uluslararası bildiğimiz sanatçıların işlerini görme fırsatı buldu, aynı zamanda yeni jenerasyon koleksiyoner için ise bir yol haritası çizmek adına ip uçları barındırıyor. Bu yıl için arşivlik ve günü belgeleyen bir kitaba dönüşen *Collectors' Stories*'in önümüzdeki yıl yeniden gerçekleştirilmesi planlanıyor.

2016 Collectors' Stories sanatçıları Artists of Collectors' Stories 2016

Vahap Avşar
CANAN
Aron Demetz
Canan Tolon
Server Demirtaş
Neşe Erdok
Köken Ergun
Robert Rauschenberg
İlhan Koman
Burhan Kum
İlles Issiakhem
Gülşay Semercioğlu
Ergin İnan
Ömer Uluç
Ali Kazma
Maro Michalakos
Ivan Navarro
Kohei Nawa
Fatma Bucak
Alp Sime
Marc Quinn
Fahrelnissa Zeid
Fahrettin Örenli
Nilbar Güreş
Sibel Kocakaya
Yuşa Yalçıntaş
Varol Topaç
Hur Kyung-Ae
Julian Opie
Michelangelo Bastiani
Ivan Navarro
Cem Sağbil
Fabian Marcaccio
Abdurrahman Öztoprak
Seyhun Topuz
Plessi Fabrizio
Hermann Nitsch
Jannis Kounellis

Peter Hujar
Basim Magdy
Murat Morova
Olaf Breuning
Neşe Erdok
Elif Uras
Patrick Hughes
Ivan Navarro
Serhat Kırız
Gülşay Semercioğlu
Selma Gürbüz
Fatma Bucak
Erdağ Aksel
Erol Akyavaş
Mehmet Gülerüz
İrfan Önürmen
Zeren Gökten
Adnan Çoker
Seçkin Pirim
Tayfun Erdoğan
Christian Boltanski
Liu Wei
Tony Cragg
Seçkin Pirim
Mustafa Horasan
Julian Schanabel
Ahmet Güneştekin
David Bailey
Güneş Terkol
Keiji Uematsu
Havy Kahraman
İnci Eviner
Adrian Melis
Selma Gürbüz
Carlos Aires
Nilbar Güreş
Raqs Media Collective
Shepard Fairey

Gerhard Richter
MentalKlinik
Haluk Akakçe
Zio Ziegler
Salustiano
Nejad Melih Devrim
Ahmet Elhan
Ahmet Doğu İpek
Phil Frost
Anton Henning
Gökçen Dilek Acay
Pipo Hernandez Rivero
Daido Moriyama
Desiree Dolron
Yusuf Sevinçli
Tuba Yalçınkaya
Fusun Onur
Ahmet Elhan
Aida Riulova
Emre Hüner
Bedri Baykam
Burhan Doğançay
Mr. Brainwash
Bernard Buffet
Emgreen & Dragset
Rebecca Horn
İpek Duben
Halil Altındere
Serkan Yüksel
Marco Maggi
Ron English
Tom Wesselmann
Zeki Faik İzer
Erol Akyavaş
Ahmet Oran
Azade Köker
Sol Lewitt
Frank Stella

Elif Bayoğlu Erdem
Türkiye ve Ortadoğu Çağdaş Sanat Uzmanı ve Sotheby's Türkiye Danışmanı
Turkish and Middle Eastern Contemporary Art Specialist and Sotheby's Turkey Consultant

Contemporary Istanbul 12 senedir istikrarlı bir şekilde kendini her sene daha da geliştirerek yapıyor. Git gide yoğunlaşan ve globalleşen senelik fuar takviminde İstanbul'u temsil eden yegane fuar olması açısından bence çok önemli bir yeri var.

CI'nın Türkiye marketi için önemi büyük. Hem Türkiye ve uluslararası sanat pazarında aktif olan kişileri hem de sanat alımı yapmak isteyen yeni koleksiyonerleri çekmesi, galericileri ve sanatçıları koleksiyonerle bir araya getirmesi açısından her sanat merkezinde ihtiyaç olan bir rolü oynuyor. Yurt dışında yaptıkları başarılı davetler ve tanıtımlarla daha da bilinen ve ziyaret edilen bir fuar haline geldi.

Benim Art Dubai fuarını özellikle çok sevmemin nedeni Global Art Forum başlığı altında organize ettikleri ve sene boyunca süren konuşma, panel ve gezi programları. Orada katıldığım konuşmalardan her sene yeni şeyler öğrendim ve çok keyif aldım. Contemporary Istanbul'un da CI Dialogues gibi bir bölümünün olması bence muazzam bir şey ve o alanda katılımı daha da arttırmaları ve programlarını tanıtılmalarını umut ediyorum.

Collectors' Stories bölümü içinde Türkiye'de veya yurt dışında yaşayan koleksiyonerlerin seçilen eserlerinin fuar boyunca gösterilmesi çok güzel bir şeydi. Herkesin özel koleksiyonlardaki bu eserleri görme fırsatı olamıyor. Aynı zamanda o koleksiyonerlerin hangi sanatçıları ve hangi eserleri koleksiyonlarına kattıklarını görmek yeni koleksiyon oluşturmaya başlayanlar için de eğitici ve enteresan olabilir.

CI has been steadily organized for the past 12 years, and has been developing every other year. I believe it holds a critical position in the ever condensing; globalizing fair agenda, especially for it is the sole fair that represents Istanbul in this sense.

I believe that the fair is highly significant for the Turkish market. It plays a vital role in that it draws active figures in the Turkish and international art scenery, and new collectors who would like to buy art, and brings together gallery owners and artists along with collectors. It became a better recognized and visited fair with the highly successful events and publicity they ran abroad.

One of the reasons I love Art Dubai, is the Global Art Forum they hold throughout the year where they organize talks, panels, and tours. Every year I learned new things from those talks and really enjoyed them. I believe the CI Dialogues will be fantastic this year and I hope they will increase participations with further programs.

I think it was beautiful to showcase the selected works of collectors living in Turkey and abroad at the Collectors' Stories section. Everyone might not get a chance to see the works in these private collections. Also, it might be interesting and educative for young and new collectors to observe whom these established collectors have bought throughout their experience.

Eda Kehale Argun
Christie's Türkiye temsilcisi
Christie's Turkey representative

“

Contemporary Istanbul'un yıllar boyunca tutarlı bir çizgiyi koruması ve sene boyunca çeşitli kanallardan düzenli tanıtıma devam etmesinin, fuarın uluslararası sanat dünyasında tanınmasına olumlu katkılarının olduğunu düşünüyorum. 2017'de geldiğimiz noktada, Contemporary Istanbul hem Ortadoğu hem de Avrupa'daki pek çok koleksiyonerimizin radarında.

Fuarın Türkiye'deki sanat dünyası açısından gerçekten hayati bir öneme sahip olduğunu düşünüyorum. Türkiye'de düzenli galeri ve müze gezen koleksiyonerler belli. Fakat bunların dışında belki sene boyunca sanattaki gelişmeleri düzenli takip etmeyen, fakat alım gücü olan ve duvarlarına kaliteli eserler koymak isteyen ciddi bir kitle var. Bu alıcılar, çok zaman yılda bir kere Contemporary Istanbul'dan eser almak üzere koşullandırıyorlar kendilerini. Bu kitleyi sanat dünyasının içine çekerek CI, Türkiye sanat ortamına hem kısa hem de uzun vadede önemli bir katkıda bulunuyor.

Bununla birlikte, geçtiğimiz sene daha çok kavramsal sanatçılarla çalışan galerilerin sayısındaki azalmayı şahsen hissettim. Tabii ki CI bir sanat fuarı, bir müze sergisi değil. Fakat yüksek ziyaretçi trafiği ve sanat dünyasını 'teğet' geçen alıcı kitlesi göz önüne alındığında, Türk sanat piyasasını, özellikle de izleyici ve genç koleksiyonerleri daha ileriye götürmek açısından bence bu galerilerin katılımı da önemli.

Collectors' Stories bence fikir olarak, Türkiye'deki koleksiyonerlik gücünü göstermek, aynı zamanda alıcı kitlesine de pozitif örnekler vermek açısından güzel bir girişim. Fakat böyle bir projede ortaya çıkan sonuç, parçaların toplamından daha fazla olmalı. Daha az eserle, belirli bir kavram üzerinden, küratöryel tarafı daha öne çıkan bir seçkinin ya da tek bir koleksiyonerden tutarlı bir sunumun bu projeyi çok daha enteresan hale getireceğini ve izleyicilere daha çok katkı sağlayacağını düşünüyorum.

I believe that the fact that CI has maintained its quality over the years, and continued its publicity activities throughout the years greatly contributed to the recognition of the fair in the international art world. Here in 2017, CI is on the radar of many of our collectors both in the Middle East and in Europe.

I believe that CI is vital for the Turkish art world. The regular collectors visiting galleries and museums are well known. Yet there is another crowd who doesn't regularly follow the happenings in art yet have the purchasing power, and want to put these works on their walls. These buyers most often condition themselves to buy art pieces from CI. By drawing this crowd in the market, CI makes a great service to the Turkish art world both in the short and the long run.

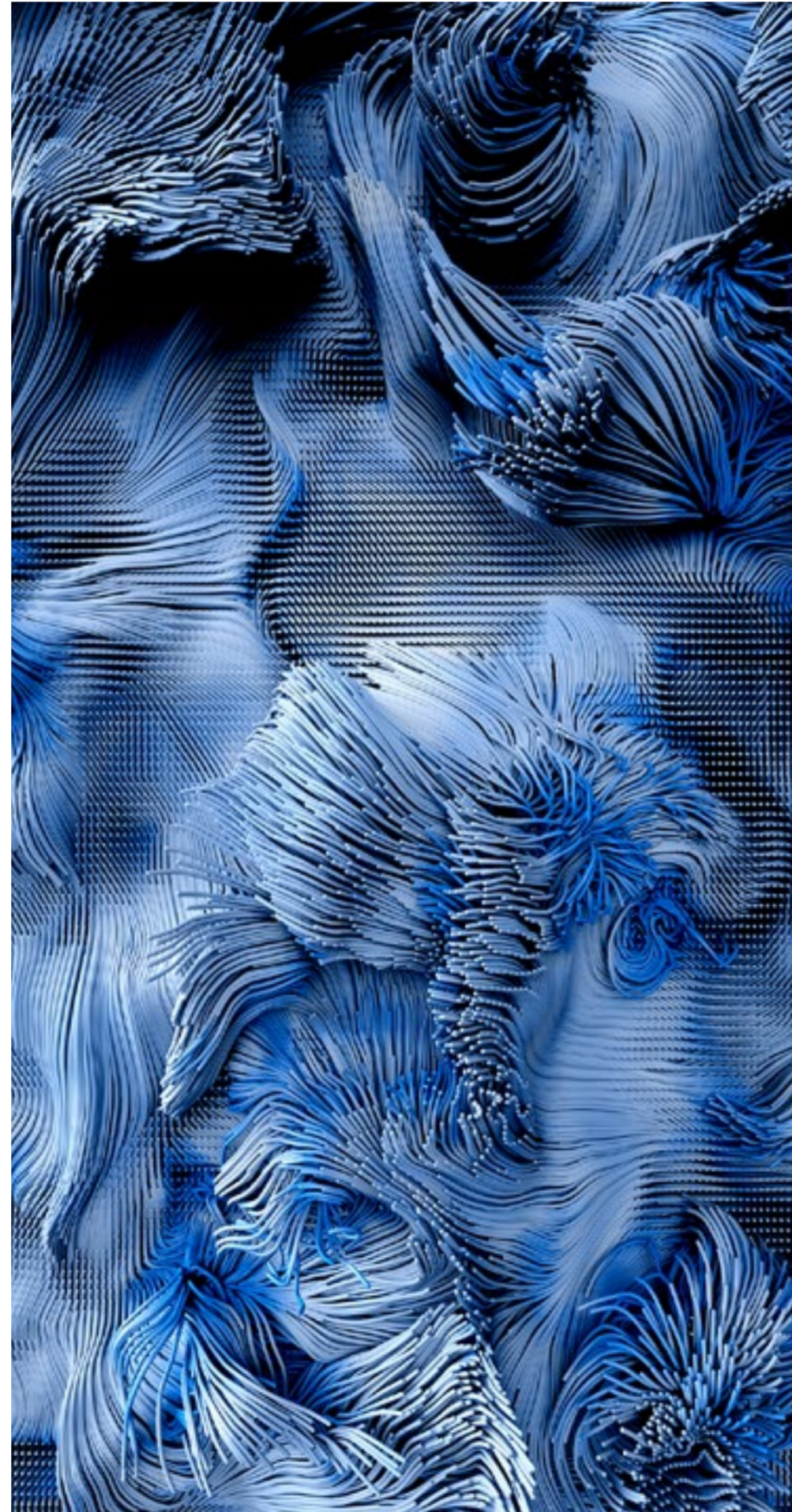
But, I also felt the decrease in the number of galleries working with conceptual artists. Of course CI is an art fair; not a museum exhibition. Yet considering the high visitor traffic, and the potential buyers slightly touching the art world, the participation of these galleries is highly significant in moving the Turkish art market, the viewers, and the young collectors.

I believe *Collectors' Stories* is a great endeavor in proving the power of collectors in Turkey and also in order to provide good examples for the aforementioned new buyers. Yet the outcome of such a project should be more than the sum of all pieces. I think that a selection of fewer works based a certain concept that brings out the curatorial side, or the presentation of the works of one single collector would make the project much more interesting and provide more to the viewers.

”

Last year, 120 art works from 60 leading contemporary art collections in Turkey came together. The exhibition that took place as CI's project took the name of *Collectors' Stories*. The section that was last curated by Marc Olivier Wahler, took on a great mission by bringing together some of Turkey's most important collections including those of Ali Dinçkök, Berrak-Nezih Barut, Banu-Hakan Çarmlıklı, Demet-Cengiz Çetindoğan, Oya-Bülent Ezacıbaşı, Sevda-Can Elgiz, Nesrin Esirtgen, Ayşegül-Ömer Özyürek, Agah Uğur, Ayşe Umur, and Murat Ülker. This year, *Collectors' Stories* was turned into a book by CI Publications. The book has been pre-launched, yet will further be introduced during the fair.

The presence of the exhibition might raise the question of why there is a section where there is no sales in an art fair. The question appears with the physical presence of the fair yet is actually answered under the title of collectors' stories. How can you collect art in the Middle East where the problems are never over? While there aren't enough museums and art institution in Turkey, and the state's culture politics is not clear, and the private collections are private, it is confusing to determine where we're at. The interest of the viewers is proportional to the visions of local collectors. Thanks to *Collectors' Stories* last year, the viewer got to see works of international artists like Robert Rauschenberg, Anton Henning, Frank Stella, Gerhard Richter, Tony Cragg, Julian Schanabel, Marc Quinn, Mentalklinik, Halil Altındere, and Basim Magdy from the archives of private collectors while it also harbored a roadmap for the new generation collectors. *Collectors' Stories* that turned into a book for archiving purposes this year, is expected to take place again next year.

REFİK ANADOLU'N İSTANBULUN KANATLARI İSİMLİ İŞİ BU YIL FERKOS'UN LOUNGE'NDE YER ALACAK
REFİK ANADOLU'S WINGS OF ISTANBUL WILL BE EXHIBITED AT FERKOS LOUNGE THIS YEAR

YUNUS SEVİNÇLİ POST #016 2013 PIGMENT BASKI
PIGMENT PRINT 80 X 120 CM SESİYON, EDITION OF 5

Yeşim Turanlı, Pi Artworks

“

Pi Artworks, Contemporary Istanbul'un birinci edisyonundan itibaren hiç sene atlamadan katılımcısı oldu. Contemporary Istanbul her zaman bizim için çok önemli hatta bizim ana fuarımız olmuştur. Hem de yeni bağlantılar kurduğumuz hem sanatçılarımızın yeni işlerini gösterdiğimiz, hem de yeni koleksiyonerler ile tanışma noktamız olmuştur. Bu sene kendisini Londra'dan kişisel olarak da tanıdığım Kamiar Maleki'nin ekibe katılımıyla fuarın özellikle Londra'da ağırlığı ve bilinirliğini çok farklı bir noktaya getirdi. Zaten her zaman izleyici rekorları kırmış olan Contemporary Istanbul ayrıca bu sene İngiltere'den daha önce hiç ağırlamadığı kadar çok, galeri ve misafir ağırlayacak. Bu yeni atılımlarla bölgesel öneminin daha da kuvvetlendiğini düşünüyorum.

Contemporary Istanbul global görünülüğünü yıl içerisinde yaydığı etkinliklerle korumayı başaran az fuardan biri. Unutmamak gerekir ki, farklı şehirlerde şubeleri olan fuarlar, sene içinde birkaç kere kendilerini hatırlatma fırsatı buluyorlar, Contemporary Istanbul'un başka bir şehirde başka bir edisyonu olmamasına rağmen, önemli ilk 20 fuarlar sayıldığında mutlaka bunların içinde yer alıyor. CI'nın çok önemli bir bölgesel fuar olduğunu düşünüyorum. Bu sene ayrıca daha da kuvvetli bir galeri seçkisi olduğunun da altını çizmek isterim.

Pi Artworks has been participating to Contemporary Istanbul every year since the first edition. CI has always been an important fair for us, it has been our main fair. It has been a meeting spot for us where we make valuable connections, where we get to exhibit the new works of our artists and get to know new collectors. The addition of Kamiar Maleki, whom I personally know from London, to the team, greatly contributed to the awareness about the fair's name and quality. The fair that has been breaking visitor records every other year, will host this year new galleries and guests from the UK. I think its geographic significance will further be appreciated with these new endeavors.

CI is one of the few fairs that achieves to sustain its global visibility with the events that it organizes throughout the year. We should not forget, fairs with different branches in other cities, get to remind themselves throughout the year. So even if CI does not have a different edition in a different city, it is always counted in the top 20 fairs. I believe that CI is a very important regional fair. I'd like to underline that this year the selection of participant galleries is much stronger.

”

Oğuz Erten
Bozlu Art Project

Contemporary Istanbul her yıl üzerine koyduğu yenilikçi fikirlerle uluslararası sanat piyasasında da 12 yılın sonunda adından söz ettiren bir hale geldi. Bu, Türkiye için oldukça sevindirici. İstanbul Bienali ise ilk yapıldığı 1987 yılından bu yana övgüyü fazlasıyla hak ediyor. Ülkemizde uluslararası marka yaratmak en çok zorlandığımız konuların başında geldiği için bu iki kurumu da oldukça önemsiyorum. Fakat fuar, sonuç olarak bir pazar yeridir, bienal ise daha çok kavramsal yönü ile kitleleri hareket ettiren düşünsel bir yapıya sahiptir. İki farklı, hatta zıt kavramın nasıl bir birliktelik oluşturacağını bu yıl hep beraber göreceğiz.

Fuarın olağan görünürlüğü ve daha güçlü olma çabası ve Türkiye'nin güncel konumunda birbirleriyle kesişmiyorlar. Türkiye farklı bir noktada, sanat dünyası farklı. Yoğun çabalarla birleşme noktası aranıyor. Fuarlar bağımsız sanatçıları ve inisiyatifleri desteklemek zorunda çünkü asıl zemini, gündemi, geleceği yaratılanlar bu gruptakiler. Kanımca sanat hiyerarşiyi girmeye başladıkça gerçek benliğinden kopmaya başlıyor.

Contemporary Istanbul became one of the fairs that is highly spoken of in the international art scene at the end of 12 years. This is quite great for Turkey. On the other side, the Istanbul Biennale deserves all the compliments since its first edition in 1987. These two brands are really important to me since we know how hard it is to create sustainable brands in our country. Yet the fair is ultimately a market place whereas the biennale has a rather intellectual structure that moves masses with its conceptual side. We will see how these two opposite concepts come together.

The fair's current visibility, its efforts to become more powerful and the current situation in Turkey do not intersect with each other. Turkey is at another point, the art world is somewhere else. There are great efforts to discover a point of intersection. I personally believe that it will be found.

The fairs have to support independent artists and initiatives because they are the ones that set the actual ground, agenda and create the future. To me, art breaks off from its true self the more it gets involved in the hierarchy.

Fuarda neler var?

Highlights

Bu yıl CI, 42'si yabancı 74 Galeriye bir araya getiriyor. 20'den fazla galerinin ilk defa katıldığı fuarın bu yılki edisyonunda gözümüze ilk takılan işleri bir araya getirdik

This year, CI is bringing together 74 galleries, 42 of them participating from abroad. We brought together a quick selection of the works from this year's edition, which will be a first for over 20 galleries

GRAYSON PERRY, KIRMIZI HALI (RED CARPET), 2017. DUVAR HALISI (TAPESTRY), 247X252 CM, COURTESY OF VICTORIA MIRO GALLERY İZMİR.

SAHAND HESAMIYAN, NAHANKLANE (MARKET/MAQUETTE), 2017, KARTON (CARDBOARD), 103X53X53 CM, UNIQUE, COURTESY OF DASTAN BRASEMENT İZMİR.

SİBEL KOCAKAYA, İSİMSİZ (UNTITLED), 2014, FOTOGRAF (PHOTOGRAPHY), 62 SX 100 CM, COURTESY OF MIXER GALLERY'NİN İZMİR.

SANG WOO KIM, BENİ BAĞIMSIZINCELE (LÜTFEN) (DECONTEXTUALIZE ME, PLEASE), 2016, TUVAL ÜZERİNE KARIŞIK TEKNİK (MIXED MEDIA ON CANVAS), 150X120 CM, COURTESY OF MAGIC BEANS İZMİR.

ANISH KAPOOR, MONOKROM (MONOCHROME) (MAJIK MAVI (BLUES)), 2016, FIBERGLAS VE BOYA (FIBRE-GLASS AND PAINT), 188X188X40 CM, COURTESY OF GALERIA CONTINUA, HABANA, CUBA İZMİR.

HANDE ŞEKERÇİLER, EKSTAZİSERİSİ (ECSTASYESERİSİ), EPOKSİ-AKRİLİK (EPOXY-ACRYLIC), 100X50X32 CM, ADEZİSİZ (WITHOUT THE PLINTH), 2017

Sevil Dolmacı
Sanat danışmanı
Art consultant

Türkiye siyasi ve ekonomik dalgalanmaların ve ani değişikliklerin/durumların olduğu bir ülke. Dolayısıyla bu türden sürprizler yaşamazsak bu yıl eylül ayında İstanbul, adeta sanat bayramı kutlayacak. Sanat profesyonellerinin sanat alanındaki faaliyetleri aynı zaman dilimine taşınması, uluslararası katılımcılar için seçeneklerin çoğalması, beklentileri yükseltiyor. Ancak bienal gibi güçlü bir organizasyon ile aynı tarihlere denk düşen CI'nın uluslararası ziyaretçi sayısı lokal ziyaretçiler kadar yoğun olacak mı emin değilim. Odak noktası öncelikle bienal olacak diye düşünüyorum. Ancak fuarın kalitesi olarak baktığımızda yeni direktör ile yeniliklerin olacağı şüphesiz. Uluslararası platformda koleksiyoner kimliği ile tanınmış bir ismin direktör olması bugüne kadar lokal pazarda tutunmuş CI için şüphesiz güzel bir karar oldu. Çünkü bu vesile ile uluslararası pazarın mevcut oyuncularının (galerici, koleksiyoner, eleştirmen vs...) gözleri buraya çevrildi ve bu oyuncuların fuara eklenmesine aracılık etti. Victor Miro gibi önemli galerilerin İstanbul'a yeniden gelmeleri mutluluk verici oldu. Kısacası lokal pazarı maddi açıdan hareketlendirip vizyon açısından da olumlu etkiler yaratacağına inandığım bir fuar bekliyorum.

Contemporary Istanbul, son yıllarda terör vs gibi nedenlerle uluslararası platformda etkin oyuncuları yani medya/alıcı/sanatçı/galerici gibi sanat profesyonellerini ağırlamadı. Öncü isimler, ses getiren projeler, oldukça uçuklatan satış rakamları, daha aylar öncesinden konuşulan heykel parkları, dünyaca önemli küratör, koleksiyoner ve eleştirmenlerin konuk olduğu oturumlar ne yazık ki olmadı. Fuar bugüne kadar lokal anlamda çok ciddi başarılar yakaladı ve Türkiye için inanılmaz vizyoner bir atılım gerçekleştirdi. Ancak global ölçekte etkin olamadı. Bunun için elinden geleni yapmaya çalışan yönetim, bu yıl ki atağı ile umut ediyorum ki güzel bir yol açacak kendine uluslararası platformda.

Piyasa 2009, 2010'lu yıllara kıyasla oturdu diyebiliriz. Balon söndü ve alıcılar bilinçlendi. Ortaya çıkan sanatçı furysı seleksiyona uğradı. Kalan sanatçılar daha emin adımlarla yola almaya başladı. Fiyat politikaları değişti. Galeriler sistemlerini ve satış politikalarını revize etmek durumunda kaldılar.

Bugün aktif satış ortamında biri olarak şunu söyleyebilirim ki genç, eğitilmiş yeni alıcı kitlesi oluşmaya ve hızla grafiksel anlamda oluşturdukları dilimi büyütmeye başladılar. Alımlarında profesyonel yardımı tercih ediyorlar. Uluslararası ölçekte sanatı takip edip kısa sürede özgün alımlar yapmaya başlıyorlar. Birbirine benzeyen koleksiyonlar yerine yeni nesil ile birlikte daha özgün ve yaratıcı koleksiyonlar ortaya çıkacak gibi duruyor... Kısaca yeni profil alıcılarla birlikte şekil değiştirmiş olsa da alımlar devam ediyor.

Turkey is a country where political and economic fluctuations and sudden changes/situations may happen. So if we do not live such surprises, September will be like a festival for Istanbul. The gathering of art events in the same timeline, and the availability of options for international participants increase the expectations. Yet I am not sure if there will be as much international visitors to CI as the local ones. I believe the biennale will be the focus. But the new director will surely boost the quality of the fair. The decision to appoint an internationally acclaimed collector as the director was surely a good idea for the locally established fair. Because this turned the eyes of the international players (gallery owners, collectors, critics, etc...) to here and mediated in articulating these players to CI. It is great to see significant gallery owners like Victor Miro back in Istanbul. In short I expect a fair that will move the local market financially, and create positive impacts in terms of vision.

CI could not host the important international players meaning art professionals such as media/buyer/artist/gallery owners due to reasons like terror attacks, etc. Unfortunately we did not see pioneer names, hit projects, jaw dropping sales figures, highly-spoken sculpture parks, world renowned curators, collectors, and critics come in to Istanbul. The fair was quite successful locally, and made a visionary breakthrough for Turkey. Yet it was not effective on the global scale. I hope that the management will achieve these with all their efforts and open up a new path.

The market has settled down compared to 2009-2010. The balloon went burst and the buyers are more reasonable now. The artists that appeared were selected down to a list. The remaining ones started taking firm steps. The price politics have changes. The gallery owners had to revise their systems and sales politics.

Today I can easily say as someone in active sales that a young, educated and new buyer crowd has started to sprout and grew their portion larger graphically. They prefer professional help in their buying. They follow art on the international scale and start buying authentic works in short term. It feels like with the new generation there will be more authentic and creative collections. In short, the new profile has changed shape, but they are still buying.

BEY MEN

